

HAYDÝ ÜÇÜNCÜ YENÝ! / Sefa KOYUNCU

Ekleyen Üçüncü Yeni
Pazar, 26 Aralık 2010
Son Güncelleme Pazartesi, 27 Aralık 2010

SEFA KOYUNCU

Size, yabancı memlekette bir internetten yazıyorum, bu bakımdan kelime ve harflerden dolayı özür dilerim. Sefa Bey haklıdır! Ölçülü, kafiyeli olmalıdır. Aksi takdirde herkes pair olur! Piirin beklini bırak, özüne ruhuna bak demek saf dillik, hatta bilmezlik olur. Orhan Veli, iyi bir pair midir, ya da Orhan, Necip Fazıl'ın yanında kıymet-i harbiyeye sahip midir. Bunlar önemlidir. Bunları bilerek konuşmakta faide mülahaza etmekteyim.
Selamlarımla / Dr, Osman Çataloluk

HAYDÝ ÜÇÜNCÜ YENÝ!

Piirlere musallat, 'Garip' bir hastalık var.
Dinleyen olur berbat, okuyan sara tutar.

Korsan Hikmet'ler daldı, çaldılar mücevheri.
Kuru iskelet kaldı, piirimizden geri.

Nazım Hikmet kuyruđu, Birinci Yeni piir,
Moskova'dan buyruđu, piri Orhan Veli'dir.

Ykinci Yeni kaos, ya da cinnet piiri,
'Garip' üstüne bir sos, sanki küRAR zehiri.

Ece hülyâya daldı, Sezai de Roza'ya,
Galiba mahsur kaldı, Ay'da Cemal Süreya.

Bunun kimi hayâli, kimi ma'nâyı attı.
Bitti nazımın mecâli, piirleri yan yattı.

Ölçü gerekmez diye, lâf yödüler bir sürü.
Piir adlı vâdiye, estirdiler terörü.

Ne ise ki biz geldik, piiri toplamaya.
'Üçüncü Yeni' dedik, girdik hemen sýraya.

Gözümüz yok kolayda, ölçü ipi azimdir.
Piir denen sarayda, aruz-hece bizimdir!

Har vurup savursa da, hayırsız evlatları,
Bilmeliyiz bir sevda, edebî sanatları.

Ölçülü yazmak için, aldırmadan yapına,
Piirler hemen geçin, klavyenin başına!

Bunaldımda insanlık, dâvet ediyor seni,
Piirine sâhip çyk; haydi Üçüncü Yeni!

Sefa Koyuncu-31.01.2007

Hocam; her okuyupta ayrı bir heyecan duyduğum eserinizi bir kez daha okumaktan mutluluk duydum...
Selam ve saygılarımla...

KADÝR ÇETÝN

29 Haziran 2008 Pazar 14:11

Sayýn Koyuncu,

Þiirinizi okudum, güzel bir þiir; ancak içindeki fikirlere katýlmýyorum. Ben de heceyle yazmaya alıþan biriyim; ancak 'þiir sadece olur' fikrine katýlmýyorum. Þiir þiirdir, bunun ölçüyle, serbestlikle bir alakasý yoktur. Ben þiirin þiir olup olmadýđyyla ilgileniyorum, mi, hece mi, aruz mu bu beni pek ilgilendirmiyor; çünkü bütün bunlar -ölçü, kafiye, þekil vs.- þiirin dýþ yapýsýyla alakalý þeylerdir. Kenara býrakýr da þekille uđraþmaya baþlarsak Türk þiirine zarar vermiþ oluruz. Hem bu tartýþmalar zamanýnda yapýlmýþ. Edebiyat tarihimde baktýđýmýz zaman pekçok akýmýn deđiþik manifestolarla ortaya ýktýđýný ve çođunun havada kaldýđýný, havada kalmasý zaman içinde modasýnýn geçtiđini görüyoruz. Modasý tek geçmeyen þey þiirin muhtevassý olmuþtur. 'Aþk, insan, sevgi, tabiat, inancý' bunlar hala bütün canlýlýđyyla yaþýyor. Ýnsanlar þiir yazsýnlar, onlarý þu veya bu þekilde yönlendirmenin, -daha kötüsü zorlama anlamasýz olduđunu dþnyorum....

Saygýlar...

Remzi ÝNKO (ýnar)

01 Temmuz 2008 Salý 13:36 tarihinde cinar39 <remzicinko_39@hotmail.com> yazmýþ:

NÝÝN ÖLÇÜLÜ YAZIYORUZ?

Remzi Bey, þiir, tarihin derinliklerinden beri 'ölçülü söz' olarak bilinir. Osmanlý edebiyatýlarý da 'þiiri manzum ve mukaffa söz'; yöre ve kafiyele söz, olarak tarif etmiþlerdir. Cumhuriyet döneminde de, Beþ Hececiler, Mill edebiyat akýmý þairleri ve Mehmed Akif, Yahya Kemal, Necip Fazýl gibi ustalar, vezinli yazmýþ, ölçülü yazmýþlardýr. Þiirimizin ölçüsünü bozan Sovyet uþadý komünist N. Sarhoþ ve ayyaþ takýmý Orhan Veli, Oktay Rýfat vb.'dir. Biz, komünistlerin ve ayyaþlarýn izinden deđil, millî edebiyatýlarýn, Beþ Hececilerin yolundan gitmeyi tercih ettik.

Saygýlarýmla

Sefa Koyucu

Size, yabancý memlekette bir internetten yazýyorum, bu bakýmdan kelime ve harflerden dolayý özür dilerim. Sefa Bey haklýdýr!

Þiir ll, kafiyele olmalýdýr. Aksi takdirde herkes þair olur! Þiirin þeklini býrak, özüne ruhuna bak demek saf dillik, hatta bilmezlik. Orhan Veli, iyi bir þair midir, ya da Orhan, Necip Fazýl'ýn yanýnda kiymet-i harbiyeye sahip midir. Bunlar nemlidir. Bunlarý bilerek konuþmakta faide mülahaza etmekteyim.

Selamlarýmla / Dr, Osman ataloluk2008/7/1

osman cataloluk <cataloluk@yahoo.com>

Muhterem Dr. Osman Bey, "þiir ölçülü, kafiyele, manalý ve þekilli yazýlýr; serbest demek düz yazý, yani nesir demektir; þiirle nesir arasýndaki temel fark, ölçüdür; vezinli yazýlan þiir, serbest yazýlan ise her halükarda nesirdir; nesir duygu ve san'at yüklü (þiir yre basan dzyazý) ise 'þairane nesir/þiirce olur" tezimize verdiđiniz desteđe mteþekkirim.

Pek tabii ki bu deđerli bilgilerin yazýlmasýna, hakikatlerin ortaya ýkmasýna vesile olan Remzi inko Hocama da, eleþtirilerinden dolayý teþekkr ederim.

nc Yeni'nin hedeflerinden biri de; birbirine karþýmýþ durumda olan dzyazý (nesir) ile þiiri birbirinden kesin hatlarla ayýran kötü belirlemektir.

Saygýlaramla.

Sefa Koyuncu

Sefa Bey,

'Sanat þahs ve muhteremdir' diyen zatýn grþlerine katýlan biriyim. Sanatýn birilerine inat, birilerine 'gýcýklýk', birilerine karþý olarak için yapýlamayacađýna inanýyorum. Eskilerin yaptýđý tarif bir anlayýþý yansýtýr, gerçeđi deđil. Serbest þiir tarzý Batý'dan da alýnþan þiir tarzý ve anlayýþý vardýr. Heceyi kurtarmak için mutlaka birilerine saldýrmak, onlara hakaretmiz davranmak gerekmez. rneklerini saydýđýnýz þairler arasýnda sadece heceyle, sadece aruzla yazanlar olduđu gibi iki ölçüyü de kullandýđý halde serbest yazanlar da var. Mesela: Faruk Nafiz þiire aruzla baþlamýþ, hecede karar klmýþ, daha sonra da serbest þiirler yazmýþtýr. Bunun yanýnda Türk Edebiyatýnýn en büyüklerinden olan Ahmet Hamdi Tanpýnar, hem hece hem de serbest yazmýþtýr. Bu adam aynı zamanda nazariyatýdýr da...

Ben heceyi seven ve karýnca kararýnca yazmaya da çalyþan biriyim; ancak sadece heceyle, aruzla ve kafiyeyle, redifle yazýlan þiirlerin þiir olabileceðini kabul etmiyorum. Þiir kendisine has bir cevherdir. Onu ya bulursun ya da bulamazsýn. Eðer o cevher sende yoksa, istediðin kadar kafiyeli yaz, istediðin kadar ölçülü yaz o þiir olmaz. Serbest þiir zannedildiði kadar kolay deðildir. 'Serbest' kelimesi yanlýþ anlayýldýðý için her eline kalem alan 'nasýl olsa serbest istediðim gibi yazarým' anlayýþýyla saçma sap yazyor. Onun da kendisine has bir disiplini, bir iç ahengi ve bir hayal (imaj)dünyasý vardýr. Bu tarzý sevmiyor olabiliriz; ama bunu 'öyle bir tarz yoktur, böyle þiir olmaz' diyerek reddedemeyiz.

Sanata siyasi veya duygusal yaklaþmak doðru deðildir. Sanat bütün bunlarýn üzerindedir. Yunus'un, Mevlana'nýn ve buna benzeyen nice kýymetin dünya çapýnda sevilmesinin temelinde zannedildiði gibi ölçülü kafiyeli yazmýþ olmalarý deðil, söyledikleri sözlerin Allah'ýn kulu tarafýndan reddedilemeyecek kadar güzel, doðru ve haklý olmasýdýr. Türkölge olan bir Ýtalyan doçentin bir makalesinde okumuþtüm; aynen þöyle diyor: "Siz Türkler boþuna 'Yunus bizimidir' diyerek böbürleniyorsunuz. Yunus hiç bir milletin deðildir; Yunus onu anlayanýndýr. Ben Ýtalyaným ve Yunus'u anlýyorum. Öyleyse Yunus benimdir." Ben bu sözden þunu anlýyorum. Þiir þekilden deðil muhtevadan ibarettir. Eðer muhteva saðlamsa þekil ne olursa olsun - þeklin de kanunlarýna riayet etmek kaydıyla eser sevilir.

Biz Türk'üz ve ne yazarsak, nasýl yazarsak yazalým bir Türk gibi yazarýz. Kullandýðýmýz þekil ne olursa olsun dil, düþünce, inanç anlayýþ Türk'tür. Bu yüzden Türk þiirinin þekilden zarar göreceðini düþünmüyorum. Nasýl ki kiþi elbise deðiþtirmekle kiþiliðinden olan bir söze hangi kýlýfý biçerseniz biçin o þiir olmaktan çýkmaz.

Siz heceyi ve aruzu seçmiþ bu vadide yazýyor ve eserler vücuda getirmeye çalyþýyorsunuz. Buna elbette saygý duyarým. Her þey kendi tarzýný, þeklini, vezni seçmekte hürdür. Kimin haklý, kimin haksýz; kimin doðru, kimin yanlýþ yaptýðý hususundaki kararlar tarih verecektir. Bu veya bu þekilde sanat eseri vücuda getirenlere bir sözüm yok benim. Sanatkar insan tarzýyla, üslubuyla, kullandýðý dil ile, vezin ile, þekil ile geleceðe gitmek hususunda bir çaba içine girmiþ demektir. Bu tercihler ayný zamanda kendi riskini de içinde taþýr. Yani, amaç geleceðe gidebilmek, kalýcý bir eser ortaya koymaksa bunu sýrf yukarıda saydýðým þekli tercih yüzünden baþaramayanlar yarý yolda kalýrlar ve kaybederler. Tevfik Fikret neden kaybetmiþtir; ya Ahmet Haþim'i kaç genç tanıyýyor? Eðer 'Merdiven'i olmasaydı Ahmet Haþim'in hiç bir þiirine gençlere ezberletemeyecektik. Oysa bu iki þair de Türk edebiyatýnda aruzu en iyi kullananlar arasýndadırlar.

Mesele ölçüyse onların bugün eserleriyle yapıyor olmalarý lazýmды. Ya Divan þairlerine ne diyeceðiz!? Edibayat tahsili görenler de edebiyat meraklýları dýþýnda onların arayan soran var mı?

Diyeceðim þu ki, þekil sanatta çok önemli ve belirleyici bir unsur deðildir. Asýl belirleyici olan unsur, dilin kullanýmý, seçilen konu ve yazanýn kabiliyetli olup olmayýþýdır. Söylediklerime katýlmýyor olabilirsiniz. Buna da saygý duyarým; ancak ben -acizâne- öyle düþünüyorum...

Saygýlar...

Evet, Remzi Bey; yine bilindik mevzularý uzun uzun döþenmiþsiniz. Bu yazdýklarýnýzýn hiçbir orijinalliði yok ve maalesef sizin gibi düþünen çok. Günümüzde internette þiir yazarların ekseriyeti de sizin gibi düþünüyor ve yanlýþ düþünüyor. Siz bu ifadelerinizle istiyorsunuz ki; "býrak kardeþim, ne hecesi, ne aruzu; herkes istediði gibi yazsýn; öyle de olur böylede..." Ýfte bizim karþý çýktýðý da burasýdır. Biz atalarýmýzýn bin yýllýk þiir gelenðinin gözden düþürülmesine, unutturulmasına ve yerine ne idüdü belirsiz serbest þiirle ikame edilmesine karþý çýkýyor, "Þiir ölçülü sözdür; ölçüsü olmayan yazý nesirdir" diyoruz.

Zaten ölçüsüz kafiyesiz ve þekilsiz yazýlara, yazarlar bile "þiir" demiyor; ne diyor? Serbest þiir, diyor. Yani baþýna bir sýfat ekliyoruz. Uzmanları ise bunlara "þairane nesir" diyor. Adýna þiir deðil de "þairane nesir", "þiirimsi", "þiirsel düz yazý" , "þiirce" denirse itiraz olmaz. Yazsýnlar ve okuyanlar da okusun, kimsenin ne yazdýðýna karþýlamak elbette haddimiz deðil ancak, biz vezinsiz ve kafiyesiz yazýları þiir olarak kabul etmiyoruz; þiirin kesinlikle vezni, kafiyesi, þekli (beyit, kýta vb.) olacak, Vezinli kafiyeli yazýlan her yazý, genel anlamda manzume; yani þiirdir, ancak iyi þiir olabilmesi için, mana ve kafiye uyumu, akýcýlýðý ve elbette ki, þiiri olmalýdır; bunlar yoksa yine þiirdir ama kötü þiirdir. Zaten herkes iyi þiir yazacak diye bir kural da yoktur. Kendinde þairlik kabiliyeti hissedenden ve bu iþin tekniðini bilen herkes ölçülü, kafiyeli þiir yazabilir; þiirleri teknik yönden baþarýlý olsa bile yazdýðý iyi þiir olmaz. Zaten bu asýrlardır böyle olagelmiktir, milyonlarca insan þiir yazmýþtır ama iyi þairlerin sayýsý çok azdır. Elbette ki, mühim olan bu vadide kalýcý olabilmektir.

Remzi Bey; bu konu tartýþmakla bitmez. Neticede diyeceðim þudur: Biz, Üçüncü Yeni Hareketi olarak; "Ölçülü þiir-kurallý nesir" yola çýktýk. Konuyu enine boyuna inceledik ve vezinli þiirin gerçek þiir olduðunda karar kýldýk. Bizi yolumuzdan kimse döndüremedi. Bizim çalyþma alanlarýmýzda hece veya aruzla yazýlmamýþ þiir yayýnlanmaz. (Serbest tarzda yazýlanlar ancak 'Þiirce' kategorisinde yayýnlanabilir.) Biz serbest ucubesinin -þiir adıyla- yayýlmasına hizmet etmeyiz. Yazarlara ve serbest savunulara da bir þey demeyiz. Ýkisini birden savunularý þapkýnlýkla izleriz... Kýsacasý, biz hece ve aruz dostlarımızın dostuyuz. Vesselâm.

Sefa Koyuncu

SERBEST ÞÝÝR RESMÎ EDEBÝYATTIR

Remzi Bey; bütün arkadaşların aydınlanması açısından önemli bir not daha ekleyeyim. Daha geçenlerde okudum; lise seviyesinde öğretmen ders programı hazırlanırken, edebiyat dersi için deniliyor ki: "Yavaş yavaş serbest þiirin sevdirilmesine çalyþýlýr". ME

devlet, edebiyat öđretmenine ders programý verirken demek istiyor ki; divan edebiyatýndan, halk þiirinden biraz bahsettikten sonra esas görevine, yani serbest þiiri sevdirme iþine, bir baþka ifadeyle beyin yýkama iþine geçersin. Evet, mailinizde ismini sýraladýđnız þairlerin hemen hepsi devlet dayatmasıyla serbest þiir yazmýþtýr. Bir þair durup dururken aruzdan heceye oradan serbeste geçmez. Geçerse kendini, sanatýný inkar etmiþ olur ki bu da ancak dayatmayla olabilecek bir garabettir.

Týpký resmî tarih gibi bir de resmî edebiyat vardýr, resmî edebiyatla serbest þiir bu millete dayatılmýþ ama millet asla sevmemiþ. Serbest þiir asla halka mal olmamýþ belirli çevrelerde sýnýrlý kalmýþtýr. Biz, bu sebeple Üçüncü Yeni'ye "sivil inisiyatif" dedik. Ýn gençliði serbesti benimsemiþ yazýyor dersiniz haklýsýnýz ama bu ancak ortadaki tablonun vehametini gösterir. Ne mutlu þiiri ölçülü kafiyeli yazanlara! (Þunu da belirtmeliyim ki, Divan þairlerimizin unutturulması, gözden düþürülmesi de, yeni serbest tarzýn ön plana çýkarılması da, serbestin resmî edebiyat olduđuna delildir.)

Selamlar.

Sefa Koyuncu

04 Temmuz 2008 Cuma 23:06 tarihinde mavizaman <mavizaman@gmail.com> yazmýþ:

Sefe Bey,

Cevabýnýza küçümseyici bir ifadeyle baþlamanýz inisiyatifi elinizde tuttuđunuzu göstermeye çalıþmanýn bir gayreti olduđunu dü Bildik mevzular' dediđiniz sözlerime siz de bildik mevzularla -çünkü sizinkiler de hiç orijinal deđil- cevap vermeniz pek þyk olmas. Sardettiklerime cevap vereceđinize bir takým laf ebelikleriyle konuyu saptýrýyorsunuz. Allah aþkına söyler misin, Faruk Nafiz'e devlet mi zorla serbest yazdýrdý? Ya Tanpýnar'a? Bazý þairlerin unutulduđundan bahsettim, bunlar hakkýnda bir düþünceniz yok mu? Acaba vezinleri onlarý neden kurtarmadı? Yoksa onlar iyi þair deđil miydiler? 'Ben bunu böyle bilirim' diyerek kestirip atmak 'ben düþünmüyorum, eskiler bunu halletmiþler, tanýmýný yapmýþlar, ben baþka þiir tanýmam' manasına gelir. Bence bu bir tutumdur.

Serbest þiirin resmi edebiyat olduđu iddianýzý gülünç buluyorum. Ben 22 yýllýk edebiyat hocasıyým ve çocuklara hangi þiiri benimseteceđimi bana kimse söylemedi. Edebiyat eđitimimizi eleptirebilirsiniz. Benim de memnun olmadýđým bazı durumlar var ancak, heceyle aruza bir temas edin ondan sonra da asýl görevinize, yani serbesti öđretmeye dönün, þeklindeki yorumunuza katılmam mümkün deđil. Siz bu sözlerle Türkiye'deki bütün edebiyat hocalarýný töhmet altýnda býrakýyorsunuz. Her edebiyat ö Türk edebiyatýný Türk çocuklarına öđretecek donanıma sahiptir. Ona hiç kimse serbesti öđret gibi bir emri vermemiþtir, veremez. Müfredat bellidir; açýn bakýn, edebiyat kitaplarýnda serbest þiirin diđer þiire nispeti nedir. Bir takým peþin hükümlerle, bir takým a zanlarla hareket etmeyiniz.

Ses uyumlarý hakkýnda size cevap veremedim. Yeri gelmiþken ondan da bahsedeyim. BÜÜ ve KÜÜ Türkçe'de vardýr. Dilin kurallarý dilin kendisinden çýkar. Yani dilci kural koymaz. Dili inceler, bakar ki dilde tutarlı bir sistem var, onu ortaya çýkarýr ve 'bu böyledir' der.

Bu kurallar günümüzde geçerli midir? Elbette deđildir; çünkü Arapça ve Farsça'nýn etkisi o kadar büyük olmuþ ki, bu kurallar boz. Ancak burada söz konusu sadece Türkiye Türkçesi'dir. Azeri Türkçe'sine bakarsanız orada bu kuralın çok daha kuvvetle iþlediđ giren yabancı kelimelerin bu kurala uydurulduđunu çok net görürsünüz. Gerçekten merak ediyorsanız araþtırýn. Saygýlar...

Remzi Çinko (Çýnar)

05 Temmuz 2008 Cumartesi 14:01 tarihinde cinar39 <remzicinko_39@hotmail.com> yazmýþ:

Remzi Bey; dediđim gibi, bu tartýpma bitmez. Yazdýklarým araþtırmaya dayalı kesin fikirlerimdir, tekrar etmeyeceđim. Pimdi Türkiye'de ana hatlarýyla þiir yazarlarý üç gruba ayırabiliriz. Birinci grup serbest yazarlar ve ölçülü þiire karþý çýkanlar. Bizim b iþimiz olmaz; Faruk Nafiz'in dediði gibi, "Sana uđurlar olsun, ayrılıyó yolumuz" deriz. Ýkincisi hem vezinli, hem serbest yazarlar ki, "Bunlara da, yahu bu ne perhiz, lahana turbusu, ya öyle olun, ya böyle" der, ölçülü yazmaya ve serbesti býrakmaya davet ederiz. Üçüncü grup ise "Þiir illa ki vezinli yazýlýr, serbest olan düz yazýdýr" diyenlerdir ki, iþte biz bu gruba dahiliz. Evet, atalarýmız bu meseleyi halletmiþ ve "Þiir mevzun, mukaffa sözdür" buyurmuşlardýr. Biz atalarýmızın izindeyiz. Rus ve Fr taklitçilerini sevmeyiz ve peþlerinden gitmeyiz...

Ýnisiyatifi elimde tutma gayretim olduđu tespitiniz yerinde ve dođrudur. Ortaya bir fikir attýysam ve bu fikre iþtirak eden arkadaşlarým varsa (ki, elhamdulillah var) fikrimin sonuna kadar savunucusuyum. Ýlmî hakikatler yanýnda yeri geldiđinde demagoji ve laf ebeliði yapmak da yüklendiđim misyonun bir parçasýdır.

Sözün özü; Türkiye'deki þiir gruplarýný sýraladým. Biz, kesin ve kat'i bir þekilde þiirin hece veya aruzla yazılması gerektiđine ina Üçüncü Yeni, bu fikre iþtirak edenlerin kalesidir. Serbest yazarlarýn Frenk menþeli hastalđý bize bulapmasýn; bizim alanlarýmız yazacaklarsa, hece veya aruzla yazacaklarýný taahhüd edip öyle gelsinler. Biz, þiiri ölçülü kafiyeli bildik, öyle biliriz; ölçüsüz yazý yani nesirdir. Yani, bizi bu yönde eleptirmekten vazgeçerseniz daha iyi olur; boþa yorulursunuz. Ne söylerseniz söyleyin; serbeste þiir demez; ölçülü þiirden de vazgeçmeyiz.

Bugünkü anlamdaki serbest tarzýn 1930'larda girdiđini kabul etsek, 70-80 yýllýk bir mazisi vardýr. Ki, Rus Mayakovski, Fransýz

Paul Verlaine ve Artur Rimbaud, bu akýmýn öncüleridir. Bana ne kardeşim? Fransýzýn, Rusun akýmýndan, bunlarý taklid edip, b cođrafyaya tabýyarak, piir budur demek, bin yýllýk Türk piirine hakarettir. Tarihime, ecdadýma hakarettir. Fransýz Verlaine ve Rimbaud, sarhođ, ayyađ, ahlaksýz ve epcinseldir. Bunu bütün literatür yazýyor. Biz bunlarý taklid etmeyiz! Biz, Nazým Hikmet Orhan Veli'nin izinden deđil, Akif'in, Yahya Kemal'in, Necip Fazýl'ýn, Beđ Hececilerin izinden gitmeyi tercih ederiz. Laf ebeliđi dediđiniz bu müdafaa ise, evet ben laf ebesiyim!

Vesselâm.,
Sefa Koyuncu

Remzi Bey; yazdýklarýnýzý dikkatle okudum. Daha önce de ifade ettiđim gibi, biz, piirin ölçü yazýlmasý gerektiđi konusunda kar vermip insanlarýz. Bahsettiđiniz o piir özü; ölçülü, kafiyeli, bekilli bir manzumenin içinde olursa, piir olarak bir kýmnet ifade eder. C metnin içinde piir kýrýntýlarý varsa, bu pairane nesir olur, piirimsi olur, piirce olur, piirsel olur ama piir olmaz. Zaten bu tür yazýlar denmesi bađtan beri yanlýptýr. Eskiler, vezinli olmayan, ancak içinde piirden unsurlar tabýyan yazýlara secili nesir, süslü nesir, derlerdi. Yani, pairâne düzyazýlarý, piirden ayýrýrlardý. Biz de öyle yapmalýýz. Piirden unsurlar tabýyan ölçüsüz yazýlara piir de nesir/ piirce" dersek, dođruyu yapmýp oluruz. Bu adý vermekle edebî kýmnetlerinden (payet varsa) bir pey kaybetmezler. Piir, ve kafiye, bekil ile enmzeç, mürekkep olmalýdýr. Pair bunu bađarabilendir.

Diđer bir önemli husus; Müslüman olarak biz, Ýslam medeniyeti dairesinden kelime, vezin alýnmasýndan rahatsýz olmayýz. Bir Müslüman olarak, onlar yabancýmýz deđil, kardeşimizdir. Ýslam kültürü ortak paydamýzdýr. Ancak, Hýristiyanlardan piir, kelime, alýnmasýna karþýýz. Dinimiz de bunu hođ görmez. Hýristiyan ve ateistlerden ancak teknoloji alýrýz, fen alýrýz, kültür, piir almay almamalýýz.

Tarihte bir Endülüs faciasý vardýr; Ýspanya'da sekiz asýr hüküm süren Müslümanlar, kültürlerini, giyimlerini, düpncelerini Batý benzettikleri için, yok oluþlar; tarih sahnesinden silinip gitmiþlerdir. Bu serbestçi taifesi de bizim piirimizi, dilimizi, kültürümüzü bozmakla Hýristiyan hegomonyasýna hizmet etmekte, ülkemizdeki kültür dejenerasyonunu hýzlandýrmaktadýrlar.

Bu kötü gidiþe dur demenin yolu, millî deđerlerimize sahip çýkmak, gayrimillî unsurlarýn etkisini azaltmak, Ođuz Kađan'ýn dediđi titreyip kendimize dönmeettir. Üçüncü Yeni ipte bu tarihî uyarýnýn adýdýr.

Sefa Koyuncu
05 Temmuz 2008

KAYNAK: <https://groups.google.com/group/keag/web/hece-serbest-tartimasi?hl=tr&pli=1DENÝZ BÝTTÝ...>

Ýhtiyaç var týmara, azgýn aygýr çit deldi,
Yýkýlaný imâra, 'Üçüncü Yeni' geldi.

Serbest vezin dediler, piiri koymadýlar,
Ma'nâyý da yediler, yine de doymadýlar.

Birer pâir timsâli gördü bir diđerini,
Kelle yađýr misâli övdler birbirini.

Ýkinci Yeni yeri týmarihâne gibiydi;
Saçmalýklar meþheri, 'Öküz' adlý dergiydi.

Ece Ayhan da böyle, piire mezar kazdý;
Kendi ifadesiyle, 'Ökzlemeler' yazdý.

Bir ve Ýkinci yeni, pes dođrusu dedirtti,
Kalmadý bir bileni, piirde deniz bitti.

'Üçüncü Yeni' bizim aruz-heceli piir;
Sen de katýl azizim, hesap devri bu devir!..

Sefa Koyuncu

http://www.antoloji.com/siir/siir/siir_SQL.asp?sair=15381&siir=884882